

Svätý Cyril a Metod, slovanskí apoštoli

Každoročne 5. júla slovanské národy, vrátane Slovenska, oslavujú svojich vierozvestov sv. Cyrila a Metoda. Možno sa pýtate: „Prečo oslavujú len slovanské národy?“ To preto, lebo v celej Cirkvi sviatok sv. Cyrila a Metoda sa slávi 14. februára ako sviatok spolupatrónov Európy. Napriek tomu si slovanské národy ponechali tento dátum predkoncilového slávenia.

Čo výnimočné sa vtedy udialo, a čo také výnimočné pre naše národy títo vierozvesti urobili? Keď sa zahĺbime do diel skvelých slovanských historikov, zistíme, že veľmi veľa.

Začiatkom 9. storočia vznikla na dnešnom západnom Slovensku a juhovýchodnej Morave džava našich predkov, ktorú pomenovali podľa ústrednej rieky Moravy. Keď k nej boli neskôr pripojené ďalšie územia, dostala meno Veľká Morava alebo Veľkomoravská ríša.

Na území tvoriacom jadro tejto ríše, teda v povodí riek Moravy a Nity, sa začalo kresťanstvo šíriť už okolo roku 800. Prvými misionármi boli írsko-škótski mnísi a taktiež aj nemeckí kňazi. V historických prameňoch máme vzácny záznam, že knieža Pribina vo svojom sídle v Nitre dal postaviť doteraz prvý známy kostol na Slovensku, ktorý v roku 826 posvätil salzburský arcibiskup Adalrád na počesť sv. Emeráma.

Ale misijná činnosť spomínaných misionárov nedosiahla veľké výsledky, lebo naši ľudia nerozumeli cudziemu jazyku a najmä pre nepriaznivé vzťahy medzi Nemeckou ríšou a Moravským kniežatstvom. Preto sa vtedajší knieža Rastislav rozhodol získať misionárov, ktorí by neboli v Nemeckej ríši a hovorili by ľudu zrozumiteľným jazykom.

Byzantský cisár Michal III. vyhovel Rastislavovej žiadosti a určil pre veľkomoravskú misiu dvoch bratov: Konštantína a Metoda. Obaja pochádzali z gréckeho mesta Solún. Hoci mesto bolo grécke, na okolí vtedy žili skoro sami Slovania, a tak sa aj títo dvaja bratia naučili tamojší starosloviensky jazyk (tzv. Macedónske nárečie) a vybrali si niekoľko mladých spolupracovníkov. Prv, než sa vydali na cestu, Konštantín zostavil slovienske písmo, hlaholiku (glagolica), a začal prekladať do staroslovienskej reči najpotrebnejšie sväté knihy, začínajúce evanjeliom sv. Jána: „Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a Boh bolo toto Slovo“, touto činnosťou sa svätí bratia stali sa zakladateľmi našej slovanskej kultúry.

Svätí bratia so svojimi pomocníkmi sa hned dali do práce. Jedni ohlasovali evanjelium, kým druhí vyučovali mládež, najmä kandidátov na kňazstvo. Rastislavovi totiž išlo o to, aby mu vychovali čím skôr domácich kňazov. Po troch rokoch intenzívnej činnosti sa veci vyvinuli natoľko, že bolo potrebné riešiť niektoré vážne cirkevnoprávne otázky. Preto sa bratia rozhodli ísť do Ríma k pápežovi, ktorý ako jediný mohol tieto otázky vyriešiť. Rímskym pápežom bol vtedy Hadrián II.

V Ríme mali svätí bratia vybaviť predovšetkým tri záležitosti:

1. potvrdenie staroslovienskej reči v liturgii západného, čiže rímskeho obradu;
2. vysviacku učeníkov na diakonov a kňazov;
3. zriadenie samostatnej hierarchie pre Veľkú Moravu, ktorá by bola závislá priamo od pápeža.

Môžeme hneď povedať, že pápež vybavil kladne všetky tri žiadosti. Bolo to na Veľkú noc v roku 867. Sv. Cyril a Metod patria medzi najväčších misionárov kresťanstva. Ich činnosť priamo alebo nepriamo zasiahla celú východnú Európu. A preto ich pápež, Boží služobník, Ján Pavol II. dňa 31. decembra 1980 vyhlásil vedno so sv. Benediktom za spolupatrónov Európy.

Aj my sa v týchto posledných dňoch stávame svedkami mnohých mimoriadnych udalostí, ktoré majú celosvetový význam. Oslávili sme a ukončili mimoriadny Rok sv. Pavla. Práve prežívame Rok kňazov, ktorý pri príležitosti 150. výročia od úmrtia arského farára Jána Mária Vianneyho otvoril pápež Benedikt XVI. A v týchto dňoch sme svedkami aj personálnej výmeny kňazov v našej arcidiecéze a vo vašej farnosti. Rozlúčili ste sa a srdečne ste poďakovali svojmu doterajšiemu pánu farárovi ThDr. Máriovi Orbánovi, ktorý sa usiloval a pracoval pre spásu Vašich nesmrteľných duší. A napokon ste privítali mňa, a prijali ste ma s láskou, za čo Vám z úprimného srdca ďakujem. Aj touto cestou sa Vám chcem všetkým prihovoriť a poďakovať sa Vám za Vašu pomoc a ochotu, ktorou ma zahŕňate. Keby som povedal, že za bratislavčanmi mi nie je smutno, tak by som Vám nehovoril pravdu. Ale túto moju bolesť a smútok za blumentálcami, ktorým som slúžil doteraz, nahrádza úprimnosť a veselosť Vás moich drahých Višťučanov. Zároveň Vás prosím o Vaše modlitby, aby som bol vašim dobrým a milosrdným duchovným pastierom a starostlivým a láskavým duchovným otcom.

Alfonz Vladimír Sabo, farár

Edita Ambrušová - sv. Cyril a sv. Metod, tempera na dreve 1991

R.: Chod'te do celého sveta a ohlasujte evanjelium

1. Chváľte Pána všetky národy, oslavujte ho všetci ľudia.
- R.
2. lebo je veľké jeho milosrdenstvo voči nám a pravda Pánova trvá naveky.
- R.

Odkaz sv. Cyrila a sv. Metoda

Solúnski bratia Cyril a Metod nám odovzdali vzácne duchovné dedičstvo, za ktoré im patrí veľká vďaka. Ochotne opustili svoju vlasť, aby sa aj k nášmu národu dostalo Božie slovo. Zaiste vynaložili veľa námahy, kým do staroslovienčiny preložili Sväté písmo i viacero liturgických kníh. Správnou cestou nás nabadajú na vieru, ktorú treba nielen pravidelne posilňovať modlitbou, ale i zveľaďovať čítaním Písma: „Kto sa dobre modlí, ten aj dobre žije.“

Svätí Cyril a Metod získali našich predkov pre kresťanstvo. Učme sa od nich tak ako naši predkovia štedrosti, dobrote a obetavosti. Budme i my v dnešnom sebeckom svete ochotní pomáhať ľuďom, ktorí našu pomoc potrebujú. Nezabúdajme však, že semeno Božieho slova možno zakoreniť iba v čistom, mravnom srdci. Pán Ježiš nám pripomína: „Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha“ (Mt 5. 8). Táto výzva je aktuálna aj dnes.

O udomácnenie a šírenie úcty k sv. Cyrilovi a sv. Metodovi vo vedomí nášho ľudu sa pričínili najmä banskobystrický biskup Štefan Moyses. Jeho zásluhou sa na tisícročnú pamiatku pokresťančenia slovenského národa založila Matica slovenská. A práve prostredníctvom tejto úcty vzišla náboženská, národná a kultúrna tradícia Slovákov, ktorá napomáhala upevňovať kontakty medzi slovanskými národmi, národmi Európy i sveta. My sa tiež môžeme pričiniť o uctenie si týchto obetavých vierozvestcov. A preto si denne čítajme zo Svätého písma, lebo je tou najsprávnejšou odpoveďou na naše otázky.

BOŽENA JURČOVÁ

Bez duše sú prázdniny bezduché

Ak si zabudneme pas, vrátia nás od hraníc, ak zabudneme peňaženku, dajú nám to pocítiť v najbližšom obchode, ak sa zabudneme najesť, po pár hodinách nám to bude žalúdok naliehavo pripomínať... Len duša, hoci práve od nej všetko závisí, je trezlivá, jemná, ticho vyčkávajúca. Keď na ňu zabúdame, dlho sa akoby nič nedeje. Ale len zdanlivo. Práve cez dovolenku aj duša túži prísť si viac na svoje. Dobré je na to pamätať už pri plánovaní a balení. Dobrú knihu si možno najlepšie vychutnať práve vo voľných dňoch. Treba si ju vopred vybrať a zabaliť medzi batožinu. Na dušu je dobré pamätať aj výberom miest; ak sme pri mori, z ponuky exkurzií. Prišli na to už aj neveriaci, i keď miesta stíšenia nazývajú miestami vnútornej očisty alebo duchovnej hygieny. Všade sa nájde nejaký zaujímavý kláštor, chrám či kaplnka. Dopriať si tu vedome čo aj polhodinu ticha dodá dovolenke nový, hlbší tón.

Biblický sprievodca

Súčasťou dovolenkovej výbavy by mala byť najmä Kniha kníh. Aspoň malé vydanie Nového zákona. Dá sa používať dvomi spôsobmi: jednoducho vyjsť ráno či v podvečer na breh mora, jazera, na lesnú lúku a čítať si z Písma, kde sa nám ho podarí otvoriť, a potom nechať chvíľu doznievať v duši Boží hlas. Bibliu však možno čítať aj aktívne a dynamicky. Je to spôsob vhodný najmä na rodinných či spoločných dovolenkách, ale vyhovuje aj hlbavým dušiam. Je naň však potrebná Biblia s pripojenými indexmi alebo malý biblický slovník. Na začiatku túry či celého dňa sa účastníci dohodnú, že si budú všimáť symboly ako schody, slnko, cestu, kvety... Keď zstanú na krátky odpočinok, nalistujú si v slovníku alebo v indexe príslušný odkaz, napríklad voda, a prečítajú niekoľko pasáží, čo všetko znamená v Biblii voda. Možno tak postupovať aj bez Biblie a zároveň si potréňovať pamäť: všimáť si a rozmyšľať, čo všetko v Písme znamenajú dané veci. Takáto rozcvička pamäti, no najmä očí srdca je všestranne osožná: pripraví účastníkom výletu či dovolenky pestrý zážitok, učí všimáť si okolitý svet

oveľa bohatším spôsobom a pri vzájomnom podelení sa o svoje postrehy ich aj úžasne zblížuje.

Nie bez lásky

Aj keď podstatou dovolenky je v správnom zmysle si dopriať sami sebe, dovolenka má byť príležitosťou na rast v láske, nie točením sa okolo seba a pre seba: extázou (vyjdením zo seba), nie egoizmom. „Turistika všetkým, pre všetkých a so všetkým“ bolo motto kongresu (2006) príslušnej pápežskej rady na tému turistiky, ktorá má byť sociálna, udržateľná a solidárna. Má rôzne podoby a možnosti. Prvým vyjdením zo seba je povznesenie sa nad vlastné problémy a obdiv krás stvorenia, Božej dobroty a starostlivosti, spojený s vďakou a vzbudzujúci lásku. Svetový cestovný ruch využíva lacnú pracovnú silu chudobných krajín a ich prírodné krásy na obrovské zisky cestovných kancelárií z bohatých krajín. Pápežská rada vyzýva kresťanov, najmä odchádzajúcich na zahraničné dovolenky, aby si všímali miestnych obyvateľov, aby si kupovali ich výrobky, aby im prejavili pozornosť, sympatie, aby ich nebrali len ako dodávateľov tovaru. Veď turisti prichádzajú najmä z kresťanských krajín, no domorodcom sa často právom zdá, že svoje kresťanstvo si nechali doma. Patrí sem aj záujem o miestnu kultúru, o život ľudí. Program dovolenky veľmi obohatí, ak nezostaneme iba pri návšteve lukratívnych stredísk, ale sa aj prejdeme s otvorenými očami a srdcom po miestach, kde žijú domáci obyvatelia. Možno sa od nich veľa naučiť.

Ako vidno z naznačených podnetov, ak počas dovolenky dáme správny priestor aj svojej duši, dáme nového ducha celej dovolenke.

MARIÁN GAVENDA

V sobotu 11. júla sv. omšu o 8:00 bude celebrovat' vdp. dekan Jozef Mišík a slávnostne uvedie nášho nového vdp. farára Alfonza Vladimíra Saba do jeho úradu

Sväté omše v 14. týždni cezročného obdobia (B)

6.VII. pondelok

18.00 + Miriam

7.VII. utorok

18.00 + Jozef Hrdlovič

8.VII. streda

18.00 + Jozef Kerák (3.výr.)

9.VII. štvrtok

18.00 + Michal a Angela

10.VII. piatok

18.00 + rodina Vilhemová

11.VII. sobota

8.00 + František a Mária

Upratovanie kostola č.d. 421 - 456

12.VII. 15.Nedeľa cezročného obdobia (B)

8.00 za zdravie, Božiu pomoc a poďakovanie za dožitých 80.rokov života

9.15 + Pavel a Mária Jamrichovi

Liturgický kalendár

6.VII. pondelok sv.Mária Goretti, panna a mučenica

7.VII. utorok sv.Anton Mária Zaccaria, kňaz

8.VII. streda sv.Akvila, sv.Priska, sv.Prokop, mučeník

9.VII. štvrtok sv.Augustín Zhao Rong, kňaz a spol.mučeníci

10.VII. piatok sv.Libúša (Amalberga)

11.VII. sobota sv.Benedikt, opát, patrón Európy

Anjel vášne

Anjel vášne akoby odporoval anjelovi miernosti. Potrebujeme však mnohých anjelov, aby v nás rozkvitol život. Anjel vášne by nás chcel vyzvať, aby sme žili z celého srdca a neprežívali stiahnutí na „minimum“, ako plyn na sporáku. Keď už človek nie je schopný veľkej vášne, jeho život sa stane nudným a fádny. Stratí chuť! To rozhodne nemal Ježiš na mysli, keď nás vyzval, aby sme boli soľou zeme, aby sme svet okorenili našou živostou. Vášne sú prirodzenými hnacími motormi človeka, ktoré ho chcú prebudiť k životu a ktoré ho napokon ženú k Bohu. Anjel vášne nás má naučiť umeniu zaobchádzať s týmito hnacími silami tak, aby sa stali životabudičmi, aby nás tieto sily neovládali, ale aby sme ich vedeli nasadiť na ceste za vlastným cieľom nášho života. Nemali by sme sa stať pudovými jedincami, ktorí sa jednoducho nechajú unášať svojimi vášňami, ale ľuďmi, ktorých vášne navádzajú, aby slúžili životu a rozvinuli život v celej jeho rozmanitosti.

Kto sa vie do niečoho vášnivo pustiť, vie aj vášnivo bojovať za život, a taká bude aj jeho spiritualita. O tom rozpráva aj istý chasidský príbeh: „Istý Chasid si pred rabínom Wolfom sťažoval, že niektorí ľudia hrali po nociach tak dlho karty, že si zamieňali deň s nocou. - To je dobre, povedal caddik. Tak ako všetci ľudia, aj oni by chceli slúžiť Bohu, nevedia však ako. No teraz sa učia bdieť a vytrvať pri jednej činnosti. Keď v tom dokonca dosiahnu majstrovstvo, stačí už len, aby sa obrátili - a akí Boží služobníci z nich potom budú!“

Prví mnísi veľa rozmýšľali o vášňach. Evagrius Ponticus (+ 399) vypočítava deväť vášní, s ktorými musí mních bojovať. Preňho sú vášne pozitívnymi silami. Netreba sa ich zbavovať, ale začleniť do svojho života. Vášne nám majú slúžiť, nie my im. Apatheia, cieľ boja s vášňami, neznamená stav bez vášní, ale oslobodenie od patologického zajatia vášňami. Znamená začlenenie vášní do všetkého, čo robím a myslím. Znamená stav, v ktorom ma už vášne neovládajú, ale sú mi k dispozícii ako sila, ako virtus, ako cnosť, ktorá je dobrá na to, aby ma prebudila k životu.

Vášne nemajú vlastnú hodnotu. Či sa stanú dobrými, alebo zlými závisí od toho, ako s nimi zaobchádzam. Hnev je pozitívna sila, ktorá mi chce pomôcť vymedziť sa, oslobodiť sa z moci druhých. Hnev ma však môže aj rozožierať, keď mu dovoľím, aby určoval stav mojej mysle. Sexualita mi môže prinášať oživenie, no môžem byť ňou aj posadnutý. K živosti neprispieva potlačanie ani vyžitie vášní, iba vedomé zaobchádzanie s nimi. Kto žije bez vášne, tomu chýba žihadlo, tomu chýba sila, plnosť života. Mnohí kresťania zabili svoje vášne pre snahu byť čo najkorektnjší. Tak sa stali nudnými. Nie sú už soľou zeme, korením nášho sveta, ale fádnu príchuťou, o ktorú sa už nikto nezaujíma. Ježiš sa vášnivo zasadzoval za chudobných a tých, čo boli zbavení práv. Vášnivo rozprával o milosrdnom Otcovi a vášnivo bojoval proti zatvrdnutosti srdca farizejov, ktorí zatemnili obraz Boha svojou malichernou zákonnosťou. Latinské slovo pre vašeň *passio* - znamená utrpenie. A kedysi to znamenalo: ísť, cestovať. Kto cestuje, má skúsenosti, niečo zakúsi, niečo pretrpí. A tak slovo *passio* čoraz viac dostávalo iný význam: strpieť, cítiť bolesť. Takže vašeň má do činenia so skúsenosťou. Kto sa zbaví vášne, príde o skúsenosť. Kto vašeň nechá v sebe, ten niečo zakúsi, zažije nové a netušené. No keďže každá cesta môže byť trnistá, aj zaobchádzanie s vášňami môže byť také. Vždy je to putovanie po horskom hrebeni. A vašeň sa až príliš ľahko môže stať silnejšou, než nám je milé. Potom nás ovláda namiesto toho, aby sme s jej pomocou zvládali život. Nech ťa anjel vášne sprevádza na tvojej horskej túre, aby si sa mohol stať skutočne vášnivým človekom. Takým, čo je vášnivý v styku s druhými a vášnivo bojuje za ľudsky dôstojné spolužitie na zemi.

Anselm Grün „Anjeli pre život“

Dobrý Ježišu,
sú chvíle, keď prichádzam k tebe veľmi radostný, nadšený, spokojný i pokojný, a sú chvíle, keď prichádzam k tebe smutný. Smutný zo seba i z druhých, zmorený, utrpený a zranený, bez pokoja mysle a srdca a veľmi nespokojný so sebou, s druhými, so svetom, v ktorom žijem.

Práve svet, v ktorom žijem, ma stavia do rozličných situácií. Tak svet môjho vnútra - svet mojich myšlienok, citov, vzťahov, postojov, túžob a plánov, skutkov, správnych alebo nesprávnych rozhodnutí, ako aj svet môjho prostredia, v ktorom študujem, pracujem či oddychujem. Prostredie, v ktorom stretám ľudí, príjemných i nepríjemných, ľudí, čo ma majú radi i čo ma nenávidia...

A mohol by som, Pane, pokračovať.

No chcem sa modliť Božím slovom, ktoré predstavuje mladého muža, diakona Štefana. Zamýšľam sa: V akom prostredí sa nachádza, s akými ľuďmi sa stretá? Štefan žije v ťažkých podmienkach. Stretá sa s ľuďmi tvrdého srdca, čo sú neochotní počúvať mienku druhých, sú panovační, nepriateľskí, ba viac, čo sršia hnevom a nenávisťou. Stretá sa s ľuďmi, ktorých silou a argumentom bolo násilie, kamene, zlosť, sila, nie pravda a láska. Nie viera a nádej alebo úcta voči človeku. Stretám dnes takých ľudí i ja, Pane? Zaiste, a prosím za nich, lebo iba ty máš moc meniť srdcia ľudí. A prosím i za seba, aby si zmenil i moje srdce, kedykoľvek ho chce ovládnuť niektorý zo zlych postojov.

Pane, obdivujem postoj mladého muža, diakona Štefana. Bol to človek dobrý, plný viery a lásky, plný tvojho Ducha. Človek, ktorého nemenilo a neovplyvňovalo prostredie, okolnosti, situácia, ale ktorého menilo tvoje slovo. Slovo, ktorému uveril a nechal sa ním viesť. Menil ho tvoj Duch, ktorého prijal. Tvoja sila, ktorá ho posilňovala. Tvoja láska, ktorá ho podnecovala.

Ako veľa sa smiem a mám i chcem učiť od diakona Štefana. V tomto duchu, Ježišu, teraz prichádzam k tebe. Prichádzam taký, aký som, v mojej situácii, v mojom vnútornom rozporení. Prichádzam s dôverou, že mi, Ježišu, budeš hovoriť svoje slovo, slovo života. Hovor, Pane, aby tvoje slovo bolo blízko mňa, aby bolo v mojom srdci, aby bolo mojou silou, mojou múdrosťou, mojim životom. Prichádzam k tebe, lebo spoločenstvo s tebou je schopné meniť moje srdce, upevňovať moju vieru, posilňovať môjho ducha, riadiť a usmerňovať moje konanie.

Som tu pri tebe, Ježišu, aby som sa na teba díval, ba viac, aby som ťa videl, mal ťa vždy na očiach, nech sa ocitnem v akejkol'vek situácii.

Chcem sa dívať spolu so svätým Štefanom na teba, aby som sa vedel tak modliť ako on,
aby som vedel prosiť ako on,
aby som vedel odpúšťať ako on,
aby som vedel myslieť ako on,
aby som vedel hovoriť ako on,
aby som vedel milovať ako on,
aby som vedel konať ako on,
aby som vedel trpieť ako on,
aby som vedel zomierať ako on.

Zomierať s odpustením na perách i v srdci. Zomierať so zrakom upretým na teba. Zomierať odovzdaný do tvojej vôle.

Ježišu, aká to bola sila, čo umožnila diakonovi Štefanovi milovať tých, čo ho kameňovali, odpustiť im, modliť sa a prosiť za nich, aj keď ho odsúdili na smrť a boli k nemu plní nenávisťi?! Kde čerpal silu k tomu, že prosil: Pane, nezapočítaj im tento hriech?

Ježišu, ty si bol s ním, ty si bol jeho silou.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby pred eucharistickým Ježišom“

V LIETADLE Cestujúci nastupovali do lietadla na linke Denver - Wichita. Ako posledného pasažiera naložili muža, ktorého priviezla sanitka až k lietadlu. Službukonajúci muži ho vniesli dnu na nosidlách. Pomohli mu sadnúť si do sedadla pred nami. Bolo zrejmé, že od ramien nadol bol úplne ochrnutý. Hoci ho pevne pripútali, vo chvíli, keď pilot začal rolovať po rozjazdovej dráhe, odstredivá sila spôsobila, že sa prevrátil na vedľajšie sedadlo. Letuška hneď prišla a zdvihla ho. O chvíľu sme už leteli. Letušky najprv rozniesli nápoje, potom jedlo. Keď som dojedol, pozrel som sa opäť na tohto ochrnutého asi tridsaťročného muža. Tácka s jedlom pred ním ležal nedotknutá.

Nemal ho kto nakŕmiť. Do očí sa mi nahnuli slzy. Letušky boli zaneprázdnené roznášaním jedla všetkým cestujúcim - a tu bol človek, ktorý cestoval sám a na jedlo sa mohol len pozerieť. Bolo krásne a chutne pripravené, lepšie, ako sa bežne podáva v lietadlách.

Skôr, ako som si utrel slzy z očí, prešmykol som sa k nemu a spýtal sa ho, či mu s jedlom pomôže letuška. Nevedel. Ponúkol som mu pomoc. „Ďakujem. Budem vám veľmi vďačný,“ odpovedal mi.

Keď som naberal jedlo na lyžicu a dával mu ho do úst, spočiatku som sa cítil nepríjemne. Po chvíli však zvíťazil pocit užitočnosti a išlo mi to tak, akoby som kým sám seba. Muž mi rozprával o nehode, ktorá sa mu stala, o svojej osamelosti, ale aj o svojich radoostiach a ťažkostiach, o svojej viere i nádeji. Spriatelili sme sa.

Keď som sa vrátil na svoje miesto, spomenul som si na Ježišove slová, ktoré povedal niekoľkokrát Petrovi: „Miluješ ma? Potom pas moje ovečky!“

*Jedným z najväčších prejavov lásky
Je jednoducho všimnúť si ľudí
a venovať im pozornosť.*

Richard Foster

Lectio divina

Dobrá otázka, zlá odpoveď

Mk6,1-6

¹Potom stadiaľ odišiel a vrátil sa do svojej otčiny. Učeníci ho nasledovali. ²Keď nadišla sobota, začal učiť v synagóge. Počúvalo ho množstvo ľudí, ktorí sa s prekvapením pýtali: Odkiaľ to ten človek má? Aká je to múdrosť, ktorej sa mu dostalo? Aké mocné činy sa dejú jeho rukami! ³Nie je to azda ten tesár, syn Márie a brat Jakuba, Jozesa, Júdu a Šimona? A nežijú jeho sestry medzi nami? I pohoršovali sa na tom. ⁴Nato im Ježiš povedal: Proroka si uctia všade, len nie vo svojej otčine, medzi svojimi príbuznými a vo vlastnom dome. ⁵Nemohol tam vykonať nijaký zázrak, ibaže na niektorých chorých položil ruky a uzdravil ich. ⁶A čudoval sa ich neviere. Potom chodil po okolitých dedinách a vyučoval.

Ďalšie čítania: Ez 2,2-5; Ž 123:1-4, 2Kor 12,7-10

ČÍTANIE:

Marek nám hovorí o Ježišovom sklamaní. Ľudia, ktorých dobre poznal, jeho rodáci, v neho odmietli uveriť, pretože ho poznali ako miestneho. Uznali, že hovoril s múdrosťou a vykonával zázraky. Žasli, keď ho počuli. Ale nemohli pochopiť, že niekto z obyčajnej miestnej rodiny, ktorý vyrastal medzi nimi, mohol konať a hovoriť také veci. Položili si tri dôležité otázky: Odkiaľ to všetko má? Aké poznanie to vlastne dostal? Ako vykonáva zázraky? To, že odmietli Ježiša, znamenalo, že nenašli správne odpovede. Boli zatvrdilí. Ježiš v takejto atmosfére nedôvery, uzavretých sŕdc a myslí nemohol vykonávať zázraky, hoci uzdravil niekoľko chorých. Možno títo chorí mali aspoň zrno viery. Ježiš konal zázraky ako znamenia Božej moci a prítomnosti. Úplne sa spoliehal na to, čo mu Boh povedal. Nebola to mágia, ale Božia moc. Od prítomných žiadal určitý stupeň „viery“. Mohli by sme to nazvať otvorenosťou voči Bohu - ochotou prijať jeho prítomnosť v živote.

MEDITÁCIA:

- Uvažujme o tom, ako sa Ježiš cítil, keď ho ľudia, priatelia a rodina z jeho rodiska odmietli. Poznal ich už od detstva. Odmietli niekedy aj nás blízki ľudia pre vašu vieru?
- Spomíname si na príležitosť, keď sme odmietli Ježiša alebo sme neboli pripravení vykonať to, čo od nás žiadal? Zmenili sme názor? Ak áno, prečo?
- Čo si o tom teraz myslíme? Aké sú podľa nášho názoru správne odpovede na tri otázky, ktoré si ľudia kladli? Ako buduje našu vieru tá skutočnosť, že zásahom Ježiša sa môžu mnohé veci zmeniť?
- Ako môžeme zabezpečiť, aby naše srdce a myseľ boli otvorené?

MODLITBA:

123. žalm opisuje služobníka, ktorý upiera oči na svojho pána, aby bol pripravený vykonať jeho rozkaz. Bolo to pozoruhodné čakanie. V tomto týždni sa usilujme odložiť bokom svoje záujmy a požiadavky. Jednoducho venujme čas Pánovi. Upríme naňho svoj zrak a úplne mu venujme svoj čas a pozornosť. Počúvajte, čo nám chce povedať.

KONTEMPLÁCIA:

Boh v Ez 2,2-5 varoval svojho proroka, že ľudia, ku ktorým ho posielal, sú tvrdohlaví a nevážia si ho. To platilo aj pre ľudí v Ježišovom rodisku a je smutné, že to platí aj pre mnohých ľudí v súčasnosti. Pavol v 2Kor 12,7-10 hovoril o ďalších ťažkostiach, s ktorými sa môže stretnúť človek vyslaný na misie. Byť misionárom ako Ježiš nie je nikdy bez ťažkostí.

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku